

γον μωρία συγγραφέως. Πολλὰ μωρία τον στενὸν μωρὸν μου νοὺν κατεπλημύρισαν, διέξοδον ζητοῦσαι. Ἐν τῷ προλόγῳ ὁ συγγραφεὺς δεικνύει τοὺς ὁδόντας, ὡς τὰ πρὸς πώλησιν ζῶα τοὺς ἐαυτῶν τοῖς ἀγορασταῖς. Ὁ πρόλογος εἶνε ὁ δικηγόρος, ὁ συνηγορῶν ὑπὲρ τῶν τυχόν ἀνοησιῶν τοῦ βιβλίου. — Διέσχισα, ἐκ Γερμανίας ἐλαύνων, τὴν Αὐστρίαν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν κρατίδια. Ὁ Σὺλ-λερ κατέγεινε σχίζων τὰ περικαλύμματα τῆς ἀνθρωπίνου καρδίας. Τὰ παραπετάσματα τῶν αἰώνων ἤρθησαν ὑπὸ τῶν νευρωδῶν βραχιόνων Βολταίρου, Σαίξπηρ, Σάνδης, Οὐγγά. Ἡ αὐτὴ θραῦσις ἢ μᾶλλον ὁ αὐτὸς ξεσχησμός ἐξακολουθεῖ μέχρι τέλους τοῦ βιβλίου, τὸ ὅποιον ὁ κ. Κ. Σ. Π. ἀφιερῶ, σπουδάζων δυστυχῶς, εἰς σεβαστὸν αὐτῷ πρός-ωπον.

ΠΕΡΙΚΑΛΥΜΝΑΤΑ ΚΑΙ ΔΕΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΚΛΕΙΟΥΣ. — Κατὰ προτίμησιν ἐνδὲς ἐκ τῶν

ἐπτὰ διαγωνισθέντων σχεδιογραφημάτων ἀνετέθη ἡ περαιτέρω ἐπεξεργασία τοῦ χρυσοποικίλου καὶ πολυχρώμου (ἐπὶ οὐρανοχρόου ὑφάσματος) *Περικαλύμματος τῆς Κλειοῦς* εἰς τὰ ἐνταῦθα Βιβλιοδετικά Καταστήματα τοῦ Max Baumbach und Comp., ἀναλαμβάνοντα νὰ παραδώσωσιν αὐτὸ πρὸς πώλησιν μετὰ 3—4 ἐβδομάδας. Οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν κτῆσιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ τούτου τῆς „Κλειοῦς“ περικαλύμματος, καθι-στῶντος αὐτὴν ἀναφαίρετον πλέον στόλισμα πάσης ἐλληνι-κῆς αἰθούσης, παρακαλοῦνται νὰ προκαταβάλλωσι τὸ εἰς ἐξ (6) χρυσὰ φράγκα ἀντίτιμον, τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν εἰς βάρος ἡμῶν λογιζομένων. Διὰ τοιούτου περικαλύμματος τε-λείως ἐνταῦθα δεδεμένη καὶ ἐντὸς στερεᾶς καὶ κομφῆς θή-κης κεκλεισμένη ἀποστέλλεται ἡ Κλειὺ ἐλευθέρᾳ ταχυδρο-μικῶν τελῶν ἀντὶ φράγκων χρυσῶν τριάκοντα (30). Αἰτήσις τοῦ περικαλύμματος ἢ τοῦ Α'. Τόμου τῆς Κλειοῦς δεδεμέ-νου ἀνευ συγχρόνου ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου δὲν λαμβάνε-ται ὑπ' ὄψιν διὰ προφανεῖς λόγους.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

Πολλὰ περίεργα πράγματα συμβαίνουσιν εἰς τὸν κόσμον, ἐν οἷς ἐκ τῶν περιεργότερων τοῦ ἀγγλικοῦ χαρακτήρος εἶνε τὸ ἑξῆς: Ὁ ἐν Λονδίῳ τραπεζίτης Ἰωσήφ Δάβσον ἔχει κίνα τινὴ, λίαν μοχθηρὰς φύσεως, καθότι ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἐπέπεσε καὶ ἐφάνευσσε δύο ἐτέρους κίνας τῆς γειτονείας. Οἱ κύριοι τῶν φονευθέντων ζώων ἀνηρέθησαν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ὁ θεράπων τῆς θέμιδος ἔδωκε διαταγὴν νὰ θανατωθῇ ὁ κακοῦργος τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Ὁ τραπεζίτης ὁμῶς εἶπεν: „Αὐτὸ ἐγὼ δὲν τὸ θέλω· τί θὰ συμβῇ ἂν δὲν ἐκτελέσω τὴν διαταγὴν; — Τότε ὀφείλετε ἐκάστην ἡμέραν τῆς ζωῆς τοῦ σκύλου σας ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ πληρώνετε διὰ μιᾶς λίρας στερλίνας. — Μίαν λίραν τὴν ἡμέραν, αὐτὸ μᾶς κάμνει τριακοσίας ἐξή-κοντα πέντε τὸν χρόνον· μάλιστα, εὐχάριστος τὰς πληρώων, φθάνει μόνον νὰ ζήσῃ ὁ σκύλος μου.“ Καὶ πραγματικῶς ὁ Δάβσον τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐμέτρησεν ἐκ τῶν προτέρων τὸ ποσὸν δι' ἡμῖς ἔτος.

— Ἐν ἔτει 1848 ἐγένοντο ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ Λουξεμβούργου ἐν Πα-ρισίῳ μεγάλα συναθροίσαις ἐργατῶν. Ὁ γνωστὸς δημαγωγὸς Louis Blanc ὑπέσχετο ἐν τινι ἐνθουσιᾷ αὐτοῦ προσλαλῆσαι τὰς ἐργατικὰς τάξεις μέ-λον λαμπρὸν καὶ ρόδινον. Τότε Ἀραγὼ, ὁ περιφανὴς Ἀστρονόμος καὶ διευ-θυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου, ὦν καὶ αὐτὸς τότε μέλος τῆς προσωρινῆς Κυ-βερνήσεως, ἐπλησίασε τὸν ῥήτορα καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν μειδιῶν: „Συν-ἄδελφε, μὴ ὑπόσχῃς εἰς τοὺς ἐργάτας τὴν σελήνην, διότι ποτὲ δὲν θὰ κατορθώσω νὰ τὴν καταβιβάσω καὶ νὰ τοῖς τὴν δώσω“.

— Ὁ Λόρδος Νόρτ, πρωθυπουργὸς ἄλλοτε τῆς Ἀγγλίας πολλὰς κατα-βαλὼν προσπάθειάς νὰ ὑποτάξῃ τὰς ἀποικίας τῆς βορείου Ἀμερικῆς, καὶ ὁ συνταγματάρχης Βάρρο, εἷς τῶν κυριωτέρων ἀντιπάλων του, ἀπώλεσαν ἀμφότεροι περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου των τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν των. Ἡμέ-

ραν τινὰ συνηντήθησαν τυχαίως ἐν τινι συναναστροφῇ καὶ ὁ Λόρδος Νόρτ μελαγχολικῶς μειδιῶν εἶπε πρὸς τὸν ἀρχαῖον ἀντίπαλον: „Συνταγματάρχα, Σεῖς καὶ ἐγὼ ἤμεθα ἄλλοτε ἐπὶ πολλὸν καιρὸν ἐχθροὶ πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχουν δύο ἄλλοι ἄνθρωποι εἰς τὸν κόσμον, οἱ ὅποιοι ἤδελον βλέποντες ἀλλήλους εὐχαριστηθῇ τὸσον ὅσον ἡμεῖς οἱ δύο“.

— „Μὰ σὰς λέγω τὰ Μαθηματικὰ εἶνε μία ἀκαταμάχητος ἐπιστήμη, εἶνε αὕτη ἡ Λογική! Παραδείγματός χάριν: Ἐὰν εἷς ἐργάτης κατασκευ-ᾷ αὐτὸν τὸν τοῖχον εἰς δώδεκα ἡμέρας, δώδεκα ἐργάται κατασκευάζου-σιν αὐτὸν εἰς μίαν ἡμέραν. — „Ναί βέβαια, ἐὰν 288 ἐργασθῶν, εἰς μίαν ὥραν, 17,280 εἰς ἓν λεπτὸν καὶ ἂν 1,036,800 βάλουν χερί, τότε θὰ ἔχομεν τὸν τοῖχον ἑτοιμον εἰς ἓν δευτερόλεπτον, δηλαδὴ προτοῦ προφθάσων νὰ κινήσων μίαν πέτραν.“

— Μοὶ ἐπιτρέπεις, ἀγάπη μου, νὰ σοῦ πῶ ἓνα μυστικόν; — Βέβαια, εὐχαρίστως. — Ἐνα μεγάλο μυστικὸν... χρειάζομαι πολὺ ἕως 500 δραχμαῖς! — Μὴ φοβῇσαι ἕως διόλου· εἶμαι ἕως ἐχεμύθειας, δὲν τὸ ἤκουσα καθόλου.

— *Προσκεκλημένος.* Ἐπερέπε τὴν κόρη σας νὰ τὴν μάθετε καὶ μου-σικὴ — ὁ πατήρ: Καὶ αὐτὸ σκέπτομαι νὰ τὸ κάμω· θὰ τὴν βάλω νὰ μᾶθῃ τὸ μεγάλου τύμπανον. — Ὁ προσκεκλημένος: Τί λέτε, καλέ! αὐτὸ κάμνει πολὺ μεγαλύτερο θόρυβο ἀπὸ τὸ πιάνο! — Ὁ πατήρ: Ἰσὺα, ἰσὺα... δι' αὐτὸ καὶ τὸ παίζουν σπανιώτερα.

— Συνήγορος (ἐνδὲς κλέπτου) πρὸς τὴν γυναῖκά του: — Τρέχα, γυναῖκα, νὰ κλείσῃς ὅλα τὰ ὀψωδῆποτε κινητὰ πράγματα τῆς οἰκίας μας. — Ἡ σύζυγος: Καὶ διὰ τί; — Συνήγορος: Ὁ κλέπτης, ὁ ὅποιος σήμερον διὰ τῆς ὑπερασπίσεώς μου ἐκηρύχθη εἰς τὸ κακούργιοδικεῖον ἀθῶος, θὰ ἔλθῃ ἴσως νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ διὰ νὰ μοῦ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του.

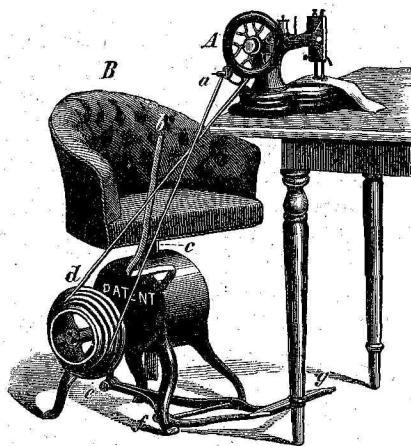
ΚΑΘΙΣΜΑ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗΣ.

Αἱ συνήθως ἐν χρήσει παρ' ἡμῖν ραπτομηχαναὶ σὺν τοῖς ἀνεκτιμήτοις αὐτῶν πλεονεκτήμασι καὶ ταῖς εὐκολίαις, τὰς ὁποίας παρέχουσιν εἰς τοὺς ράπτοντας, ἔχουσι συγχρόνως καὶ σοβαρὰ τινὰ μειονεκτήματα, λίαν ἐπηρεάζοντα τὴν καθόλου κατάστασιν τῆς ἡμετέρας υγείας καὶ καθιστῶντα ἡμᾶς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νευροπαθεῖς καὶ ἐξηντλημένους κατὰ τὸ νευ-ρικὸν σύστημα. Οἱ ἱατροὶ πρὸ πάντων εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι τοῦτο, καὶ οὐχὶ σπανίως ἀναγκάζονται ν' ἀπαγο-ρεύωσιν εἰς γυναῖκας καὶ κοράσια τὴν κίνησιν ραπτομηχανῶν· ἀλλ' ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη, δυναμένη ἀζημίως νὰ ἐκτελεσθῇ ὑπο τῶν εὐπρόρων οἰκογενειῶν, διὰ τοὺς πτωχοὺς ἀστοὺς καὶ τὰς ἐνδεεῖς ραπτρίας σημαίνει τὸ αὐτὸ καὶ νὰ παύσωσι πλέον ἐργαζόμεναι πρὸς πορισμὸν τοῦ ἐπιουσίου των ἄρτου.

Δεκάδες πειραμάτων ἐγένοντο καὶ ἄλλοι τόσοι διαγω-νισμοὶ διοργανώθησαν ἐπ' ἐσχάτων, ὅπως εὐρεθῇ τοῦλάχισ-τον κινητήριόν τι τῶν ραπτομηχανῶν μέσον, εὐμεταχειρί-στον καὶ ἐφθνηδὸν συγχρόνως, ἵνα παύσωσι πλέον αἱ γυναῖκες ἐξαντλοῦσαι τὸ νευρικὸν των σύστημα διὰ τῆς συχνῆς καὶ ἀτελευτήτου κινήσεως τῶν μηχανῶν διὰ τοῦ ἰδίου των σώ-ματος.

Καὶ κατεσκευάσαν λοιπὸν ἠλεκτρικοὺς κινητήρας καὶ μετεχειρίσθησαν τὴν πιεστικὴν δύναμιν τοῦ ὕδατος, ἐμηχα-νίσθησαν μεγάλας καὶ περιπλόκους συσκευὰς καὶ ἔδωσαν εἰς κίνησιν τὸν ἀτμὸν καὶ τὰ λοιπά, — ἀλλ' ἐξ ὅλων τούτων ἀτυχῶς οὐδὲν μέχρι τοῦδε μέσον κατορθώθη νὰ εὐρεθῇ ἱκανὸν νὰ τύχῃ παγκοσμίου φήμης καὶ ἀποδοχῆς.

Ἐσχάτως ὅμως ὁ ἐν Μολχάουζεν τῆς Θουριγγίας μηχανικός Γουλιέλμος Χόφμαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατέφυγε πάλιν εἰς παναρχαίαν τινὰ τῆς φύσεως δύναμιν, τὴν ἑλξίν τῆς γῆς. Ἔργον του εἶνε ἡ ἐν τῇ παρατιθεμένη ἡμῶν εἰκόνι ὁρωμένη ἔδρα.

Πρὸ τῶν ποδῶν μας ἔχομεν τὸν μοχλὸν (g), ἐφ' οὗ στηρίζομεν αὐτοὺς καὶ ὅστις ἀναλόγως πρὸς τὸ μῆκος τῶν σκελῶν δύναται νὰ τεθῇ ὑψηλότερον ἢ χαμηλότερον. Ἐπ' αὐτοῦ λοιπὸν στηρίζομεν ἀμφοτέρους τοὺς πόδας μεθ' ἱκανῆς δυνάμεως οὕτως, ὥστε ἡ ἔδρα ἐγείρεται μετὰ τοῦ καθήμενου προσώπου εἰς ὕψος δώ-

δεκα περίπου ὑφεκατομέτρων. Τὸ βάρος ὅμως τοῦ σώματος ἀφ' ἑτέρου πιέζει καὶ αὐτὸ ὀδοντωτὴν τινὰ ράβδον (c) θέτουσαν ἐν τῷ ἅμᾳ εἰς κίνησιν σύμπλεγμά τι τροχῶν λίαν εὐφυὲς καὶ ἀπλούστατον ἐν ταύτῃ. Ἐντεῦθεν ὠθεῖται ὁ δίσκος τῶν ἱμάντων (d), ὅστις μεταφέρει τὴν δύναμιν εἰς τὴν ραπτομηχανήν (A). Ἐν ὁμαλῷ ῥυθμῷ κινουῦντες καὶ κινούμενοι μεταπίπτομεν αὐθις ἐντὸς δέκα ἢ δώδεκα δευτερολέπτων εἰς τὴν πρώτην ἡμῶν θέσιν, τὰ μέλη, ἅτινα ἐν τῷ μεταξὺ ἀνεπαύθησαν, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι προηγουμένως ἐκο-

πίασαν, πιέζουσιν ἐκ νέου μετὰ δυνάμεως τὸν μοχλόν, ἐν ᾧ ὅλη ἡ μηχανὴ ἡσύχως καὶ ὁμαλῶς ἐξακολουθεῖ τὴν ἐργασίαν της, ἢν τινὰ ἀκαριαίως δυνάμεθα ν' ἀνακόψωμεν διαμίας καὶ μόνης στροφῆς τοῦ διὰ τοῦ γράμματος b ὑποδεικνυμένου μηχανήματος.

Καὶ ἀνευ προηγουμένης τινὸς ἀσκήσεως αἱ ἐργαζόμεναι γυναῖκες δὲν εὐρίσκουσι τὴν ἀνάβασιν καὶ κατὰβασιν ταύτην ὅλου των τοῦ σώματος κοπιαστικὴν καὶ ὀχληράν, μόνον δὲ ὅταν πρόκηται νὰ ράψωσιν ὑφάσματα διὰ λεπτῶν ραφῶν καὶ νὰ κοσμήσωσιν αὐτὰ διὰ κεντημάτων ἀπαραίτητος εἶνε καὶ μικρά τις τοῦ σώματος ἀσκήσις καὶ τῶν χειρῶν προπαιδεία. Τὸν συνήθη μοχλὸν δέον οἱ πόδες, ἐντὸς ἐνὸς δευτερολέπτου, δις νὰ πιέζωσιν, ἐν ᾧ ἐνταῦθα ὁ μοχλὸς τῆς ἔδρας ἀρκεῖ ἐντὸς δεκαπέντε δευτερολέπτων ἅπαξ μόνον νὰ πιεσθῇ, καὶ τοῦτο χωρὶς ν' ἀπαιτῇ πλείονα τῆς συνήθους δύναμιν καὶ δεξιότητά. Ἐκάστη ραπτομηχανή, οἰουδήποτε καὶ ἂν ᾖ συστήματος, δύναται μετ' ἐπουσιώδεις τινὰς μεταβολὰς νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὴν ἔδραν ταύτην τοῦ ραψίματος, διὰ νὰ ἐξισῶνται δὲ πᾶσαι αἱ δυνατὰ διαφοραὶ τοῦ βάρους τοῦ σώματος, ὑπάρχουσι περὶ τὸν δίσκον διάφορα τὸ μῆκος σχοινία, ὧν τὰ μικρότερα χρησιμεύουσι διὰ πρόσωπα ἔχοντα βάρος ἑλασσον τῶν ἑκατὸν λιτρῶν. Ὅταν ὁ δίσκος κινῆται διὰ τοῦ μικροτέρου σχοινίου, τότε ἀρκεῖ τὸ βάρος τριετοῦς παιδίου ὅπως πιέσῃ τὴν ἔδραν πρὸς τὰ κάτω καὶ νὰ θέσῃ τὴν ραπτομηχανήν εἰς κίνησιν. Φυσικῶς ὅλος ὁ μηχανισμὸς πρέπει πάντοτε ν' ἀλείφεται ἐπιμελῶς δι' ἐλαίου.

* *

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ.

ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν οὐρανίων τούτων μορφῶν, ὧν τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν χάριν ἐπιχειροῦμεν νὰ ἐξηγήσωμεν κατωτέρω, ἀρχόμεθα τῆς ἐκάστοτε βραχείας τῶν εἰκόνων ἐρμηνείας.

Οὐδὲν εὐγενέστερον καὶ εὐφροσυνώτερον τῆς ἀπολαύσεως, ἢν ἔχει ὁ ἄνθρωπος νὰ πορισθῇ ἐκ τῆς πεφωτισμένης καὶ ἡρέμου μελέτης τῶν περὶ ἡμᾶς συμβαινόντων, οὐχὶ βεβαίως τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν βιωτικὴν μέριμναν, οὔτε τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν πάλιν, ἀλλὰ τῶν ἐκδηλούντων τὸν φυσικὸν τῆς ἀνθρωπότητος βίον, μυστηριωδῶς παρερχόμενον πάντοτε, αὐτομάτως λειτουργῶντα καὶ μόνον εἰς τὸν ἥσυχον παρατηρητὴν ἀποκαλύπτοντα τὸ ἴδιον μεγαλεῖον καὶ τὴν ἀρρητον αὐτοῦ χάριν. Νεάζει περὶ ἡμᾶς αἰετοπτε ἡ τῆς φύσεως ὁρμή, οἱ δὲ διαβλέποντες τὴν δραστηριότητα τῆς ὑπολανθανούσης ταύτης ζωῆς, βαθύτατα αὐτοὶ αἰσθάνονται τὰ θέληγτρα τῆς ἰδίας αὐτῶν ὑπάρξεως, καὶ συγκεντροῦσιν ἀνεξάρτητόν τινα εὐδαιμονίαν εἰς ἑαυτοῦς, καὶ ἐπαναβλέπουσι τὰς γλυκείας ἐκεί-

νας ὀπτασίας, αἵτινες ἐγκατέλειψαν ἡμᾶς μετὰ τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

Τὴν τοιαύτην ἡδονὴν καθίστησι πάντοτε πρόχειρον ἢ τῶν αἰσίων παιδίων θεὰ ὅταν προσηλωσώμεν τὰ βλέμματα πρὸς τὴν ἀνηβον ταύτην τῆς ἀνθρωπότητος μερίδα, πρὸς τοὺς κεκλεισμένους τούτους κάλυκας, τὸ ἀφελὲς καὶ ἄκακον αὐτῶν μειδίημα, τοὺς γλυκεῖς καὶ γελοέντας ὀφθαλμούς των, οὐδέποτε ἐπέρχεται ἡμῖν ἡ ἰδέα τοῦ πιθανῶς πολυστενάρκτου μέλλοντος των, διότι τὰ τρυφερά ταῦτα πλάσματα προεξοφλοῦσι πᾶσαν τῶν ἐπελευσομένων χρόνων τὴν πικρίαν καὶ ἀθλιότητα διὰ τῶν οὐρανιωτέρων ἀπολαύσεων, τὰ πάντα ἀγνοοῦντα καὶ οὐδὲν θέλοντα νὰ μάθωσιν. Ἡ ὄψις τοῦ παιδὸς εἶνε ἡ γνησιωτέρα προσωποποίησις τῆς παρ' ἀνθρώποις εὐδαιμονίας, πρὸς ἣν ἀτενίζοντες οἱ ταλαίπωροι ἡμεῖς λησμονοῦμεν εὐκόλως καὶ οἰκειοθελῶς τὴν σύγχυσιν τοῦ κόσμου τούτου, θεωροῦντες τὰ περὶ ἡμᾶς ταῦτα ὄντα ὡς ὠραῖα ἀνθύλλια ἐκ τῶν ἡλυσίων ἀγνώστου ἡμῖν εὐδαιμονίας μεταφυτευθέντα, ὡς προφήτας αἰσιωτέρου μέλλοντος. Εἰς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ὅπου ταῦτα κἀθιγνται, ἀντανεκλάται ἡ ἱλαρὰ ὄψις των, ἔρρεος δὲ διαρρέει ὁ βίος αὐτῶν ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς ἀγγελικῆς μορφῆς των. Εὐώδεις νάρκισσοι, ἐκ τῆς ἰδίας ἀρδεύμενοι δρόσου! Εἰς τὸ διπλοῦν τοῦτο τῆς θείας χάριτος θέαμα ἀναγνωρίζομεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ἀγνωστὸς τις θέρμη καὶ λάμψις οὐρανία περιβάλλει ὡς ἀκτινωτὴ αἴγλη τοὺς ὀφθαλμούς μας.

Εἰς τὰ σκιερὰ καὶ μονήρη δάση ἀντηχοῦσιν ἐνίοτε μυστηριώδεις ψιθυρισμοί, ἀκατάληπτοι καὶ ἀόριστοι τόνοι, ὧν ἀγνοεῖ ὁ μελαγχολικὸς διαβάτης τὴν πηγὴν καὶ τὴν αἰτίαν. Ὅμοιοι ἐπέρχονται καὶ εἰς τὴν διάνοιαν ἡμῶν ἐνίοτε σκέψεις, μὴ ἐνοικοῦσαι διαρκῶς εἰς τὸ πνεῦμα, ἀλλὰ μακρόθεν προσμειδιῶσαι ἡμῖν καὶ ὡς φωτεινὰ μετέωρα ἀφανιζόμεναι.